

KERSTNACHTDIENST 2017

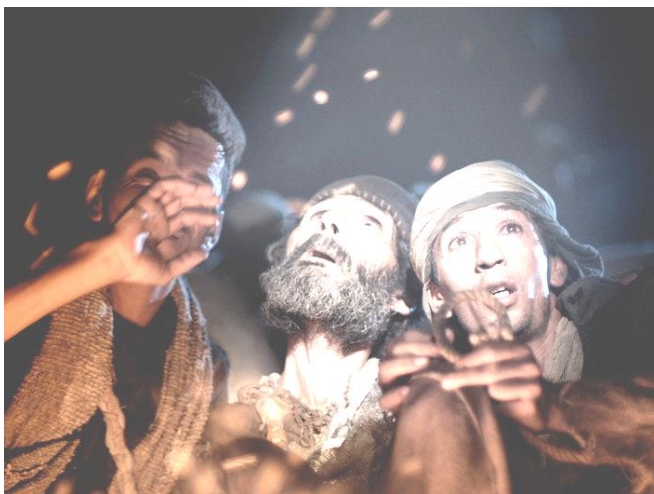
'LAAT JE VERASSEN MET KERST!'

Bijbellezing: Lukas 2, vers 1 t/m 20

Het kan soms een hele verrassing zijn, in positieve en in negatieve zin, wanneer er ineens iemand voor je staat. Ik weet niet precies wat er bij die herders in Bethlehem allemaal door het hoofd ging, maar zij zouden ook wel heel erg verrast zijn geweest... Wat overkomt hen nu? Wat is dit?! De herders waren gewoon hun werk aan het doen. Ze waren van de nachtploeg, de nachtploeg die de schaapskudde moest beschermen tegen de roofdieren die in de nacht eropuit gingen. Het was donker om hen heen, zoals zij gewend waren... Donker, misschien ook wel stil, de stilte van de nacht... en dan opeens dat licht vanuit de hemel! En vervolgens een stem! 'Wees niet bang!' ... Nou, dat is wel op zijn plaats, want ik kan mij voorstellen dat die herders zich inderdaad wild zijn geschrokken...

Het is een engel, die de herders over de geboorte van Jezus komt vertellen: 'Wees niet bang, want ik kom jullie goed nieuws brengen, dat het hele volk met grote vreugde zal vervullen: vandaag is in de stad van David voor jullie een redder geboren. Hij is de Messias, de Heer.' En nadat de engel dit heeft gezegd, verschijnen er nog veel meer engelen aan de hemel... en klinkt er een gezang, of misschien was het een geroep... we weten niet precies of het nu een zingend engelenkoor, of een juichend en roepend hemelleger is geweest, maar er klonk in ieder geval: 'ere zij God en vrede op aarde!' ... Wat geweldig indrukwekkend! Stel je voor dat je er bij was geweest...

Maar weet u wat mij opvalt aan hoe Lukas ons deze Kerstgeschiedenis vertelt? Hij vertelt eigenlijk helemaal niet zoveel over die engel, of over dat leger van engelen. Die engel lijkt alleen maar een boodschap door te geven en die andere engelen zingen een lied en gaan daarna gelijk van het podium af. Maar die herders, daar valt het licht op. Ja, letterlijk. Lukas vertelt ons: 'zij werden omgeven door het stralende licht van de HEER'. Het licht van de HEER scheen niet op die engelen die aan het zingen waren..., nee, zij vormden – hoe bijzonder het ook geweest moet zijn – slechts het achtergrondkoor... Het licht van de HEER scheen op die herders. Zij werden in het licht gezet. De majesteit, de grootsheid van God..., Gods lichtende aanwezigheid... scheen op hen. Hun leven kwam deze kerstnacht in het licht te staan.



Ik weet niet hoe het leven van die herders er voor die nacht van Bethlehem eruit heeft gezien, we lezen alleen wat er op dit moment gebeurt. Maar laat ik het gewoon voor mijzelf

even inkleuren hoe die herders daar op dat moment zaten in het veld nabij Bethlehem:

Een van die herders die daar zat bij die kudde, was er heel deze avond eigenlijk al met zijn hoofd niet bij. Ja, hij was er eigenlijk ook al langere tijd niet bij met zijn hoofd, zo merkten zijn collega's. Want zijn hoofd zat zo vol. Hij had problemen thuis. Er waren dingen gebeurd, die zo'n geweldige impact op zijn leven hadden gehad en die hem heel anders hadden gemaakt dan hij eerst was. Maar hij wilde er aan zijn collega-herders niet veel over vertellen. Ze wisten daardoor niet, of het nu te maken had met zijn relatie, of in zijn relatie veel kapot was gegaan..., of dat het nu te maken had met een van zijn kinderen..., of dat er misschien iets van ziekte was met alle spanningen van dien..., of financiële problemen misschien... De herder was ook zo stil, hij leek het allemaal voor zichzelf te houden. Ze durfden er eigenlijk ook niet echt naar te vragen. Niet handig misschien...

Naast hem zat een andere herder van de kudde. Hij was nog een jonge herder. Maar wel een heel pientere jongen. Hij dacht goed over de dingen na. Hij probeerde zijn oudere collega's daarin ook wat uit te dagen, maar zij konden niet zoveel met zijn vragen. Zij begrepen hem niet zo goed. Deze jonge jongen had diepe vragen over het leven. Over wat de zin er eigenlijk van was. Ja, zo diep gingen zijn vragen. Waarom zijn wij hier nu op aarde? Wat is het nut van het leven, als het leven ook van het ene op het andere moment afgelopen kan zijn? De jongen had namelijk zoiets van dichtbij meegemaakt en dat had hem aan het denken gezet. Wat is leven nu eigenlijk? En wat moet ik in mijn leven? Het leven gaat soms zo van de ene dag in de andere dag, je doet van alles en nog wat..., maar is dat het nu?

Twee herders, die misschien wel wat herkenning bij sommigen van ons oproepen..., maar we zijn er nog niet. Ik ga gewoon even het rondje herders langs, nu ik toch bezig ben..., want er zaten nog twee herders in de kring. De derde herder was een herder van gemiddelde leeftijd, een veertiger. Hij stond vol in het leven en leek van het leven te genieten. Hij was zojuist met zijn gezin een nieuw huis gaan bewonen, had een brede vriendenkring en was altijd in de weer met allemaal nevenfuncties en hobby's. Het kostte hem veel tijd, maar hij zou het wel heerlijk vinden, dat drukke, intensieve leven. Of nu ja, soms – als de anderen een wat jaloerse opmerking naar hem maakten – dan merkte je dat hij er ook wel eens echt over nadacht: 'ik met mijn drukke leven. Wat een renbaan is het eigenlijk... Waar gaat het nu om? Ik ben altijd zo in de weer, dat ik niet eens mee weet wat rust betekent. Ik kan niet eens meer tegen stilte. Je zou eens moeten weten wat voor energie het mij kost om in zo'n donkere stille nacht te moeten stilzitten...'

En dan zat er in die kring van herders ook nog een heel oude herder. Hij hoefde eigenlijk niet meer te werken, maar ja, wat dan? Hij was alleen. Alleen overgebleven na de dood van zijn vrouw. Ach ja, hij kon wel thuis zitten, vroeg naar bed gaan, maar thuis was het nog stiller dan hier bij de herders in de nacht. En daar kon hij maar niet aan wennen. Die stilte van de nacht over de herdersvelden vond hij heerlijk, maar die stilte van zijn huis, die leegte..., elke avond weer als hij thuiskwam, kwam de leegte op hem af.

Daar zitten vier herders. Met vier verschillende levens. Allemaal met hun eigen manier van leven en hun eigen visie op het leven. Om nog maar niet te spreken over hun verschillende manier van geloven, want de een was een traditioneel gelovige, de ander had meer geloofsvragen dan antwoorden, en een derde voelde wel op een of andere manier een verlangen naar God, naar het hogere, maar wist daar eigenlijk niet zo goed mee om te gaan... Mensen zoals wij... Maar dan opeens schijnt er een licht... Het licht schijnt op hen! Het is het licht van de heerlijkheid van God! Hun leven werd omgeven door het stralende licht van de HEER!

Ik weet niet of u zich met een van die herders kon identificeren, die elk op zijn eigen manier in het leven stond, met zijn eigen vragen, met zijn eigen gedachten, met zijn eigen dingen die hij moest handelen of die hij met zich mee

dragen... Ik heb die herders een beetje ingekleurd, zodat ze een beetje dichterbij u en ij zouden komen, want wat ik u vanavond wil vertellen is dit: *Zoals bij die herders toen, zo wil God in deze kerstnacht ook uw leven in Zijn licht stellen... en jouw leven met Zijn stralende licht omgeven.* ... In deze donkere schijnt een licht. Het licht van God. En het zet vanavond – misschien wel totaal onverwacht - jouw leven in het licht. Uw leven met alle uitdagingen en verlangens, vragen en twijfels, de volheid en de leegte, de hoogte en de diepte die daarin te vinden is.

Opeens een helder licht, als het verder om je heen zo donker is..., dat is wel erg fel. Dat kan pijn doen aan je ogen doen... Een beetje schemerlicht, er een beetje tussenin had misschien ook wel fijn geweest... Maar dat kan niet bij God..., want God is een en al licht, majesteit, grootsheid en heerlijkheid. De herders werden door een *stralend* licht van de HEER omgeven... En door dat licht komt alles aan het licht. Alles komt aan het licht in Gods licht... Mijn verborgen zwaktes. Die onzekerheid van je die je feilloos weet te verbergen voor een ander. ... Of die pijnplekken in je leven, die hoewel bedekt, nog steeds voelbaar zijn. ... Mijn stille tranen, die ik voor anderen vaak weet weg te bijten. ... Je doorhollen, maar niet kunnen stilstaan... Uw zoeken in het leven... Mijn falen ook, tekort schieten naar andere mensen, naar mijzelf, naar God. Mijn zonden en mijn wonden. Je schaduwkanten en je onbeantwoorde vragen... Het komt in deze kerstnacht allemaal aan het licht in Gods licht. In Gods licht, dat als je misschien al een beetje aan het donker van de wereld gewend bent, gewoon pijn doet aan je ogen..., ja pijn doet aan je hart.

Daar staan wij, samen met die herders, vannacht midden in het licht. Daar staan wij in de duisternis van deze wereld, met onze vragen, uitdagingen, zoeken, met onze angsten... Schrik ik nu zo van dat plotselinge licht, of vind ik het vooral lastig om mijzelf in dat licht te zien? Maar dan begint die engel te spreken... en dat zorgt ervoor dat ik niet te lang naar mijzelf hoef te kijken, maar omhoog kijk. Het licht van Gods heerlijkheid heeft u en mij in deze kerstnacht omgeven, niet om ons klem te zetten, zoals de schijnwerpers tijdens een politieactie – 'je bent erbij! Handen omhoog!' – nee, God heeft met Zijn licht ons leven opgezocht en in het licht gesteld... om ons te bevrijden. Te redden. 'Wees niet bang', zegt de engel namelijk, 'want ik kom jullie goed nieuws brengen, dat het hele volk met grote vreugde zal vervullen: vandaag is in de stad van David voor jullie *een redder* geboren.'

Er is een Redder geboren. 'Voor jullie', zegt de engel met nadruk. Het gaat *jullie* leven aan. Het is voor jou. Voor u. God, Die aan het begin van uw leven stond... en die weet hoe uw leven is gelopen, van stap tot stap... is gekomen naar deze wereld om Zich aan u te verbinden..., om je leven dat misschien tot op heden zo op slot zat open te breken..., om uw leven dat misschien diepe schrammen heeft opgelopen te verbinden..., om je leven dat zo vol en zo leeg is tegelijkertijd, te vullen met Zijn aanwezigheid. Dat is het verrassende van het Kerstfeest: God is met dat ene moment in Bethlehem heel dichtbij gekomen. Heel dichtbij. Zo menselijk dichtbij in het Kindje Jezus. Ons leven is Zijn leven geworden. Onze vragen heeft Hij gedragen. Mijn wonden werden Zijn pijn. En mijn zonden werden Zijn last. Jezus Christus, geboren in Bethlehem, gelegd in een kribbe, gewoond onder mensen, geleefd voor mensen en gekruisigd op Golgotha. God Die de wereld zo lief had, dat Hij Zijn Zoon gezonden heeft. God Die u en mij niet los wil laten, maar aan Zijn hart wil drukken.

Ik vraag me af of die herders precies wisten wat zij er mee aan moesten met deze verrassing... Het was zo groots, zoiets onwerkelijk werkelijk... Ze gingen in ieder geval maar gelijk naar Bethlehem en inderdaad...en daar zagen zij de aangekondigde Redder... heel klein en kwetsbaar nog..., maar zij wisten het: dit is wat ik nodig heb. Bij Hem komen

mijn vragen tot rust... In Hem is de bestemming van de zoektocht in mijn leven. God is echt gekomen om mijn leven met Mij te delen.

In het blad Echo staat een aantal verhalen van mensen die ook op zo'n onverwachte verrassende manier God in hun leven tegen zijn gekomen. Vaak was dat juist ook in een donkere tijd, een periode van nacht en duisternis. God kwam tot de een in een lied dat hij luisterde van een cd die hij toevallig tegenkwam, terwijl hij diep in de problemen zat. Gods heerlijkheid werd voor een ander zichtbaar toen hij op vakantie in een kerk naar een beeld stond te kijken. Een derde persoon, een gedetineerde, kwam via een bezoeker in de gevangenis in contact met God. God is zeer creatief en verrassend om ons leven in Zijn licht te stellen. Hij gebruikt allerlei gebeurtenissen, ontmoetingen, situaties en soms zelfs kerstnachtdiensten om u en jou te vertellen hoe zeer gesteld Hij op je leven is.

In die donkere nacht zie ik die herders in het licht staan... Ik weet niet wat er allemaal door hun hoofden gaat op dat moment... maar ze voelen volgens mij in hun hart in ieder geval een diep geluk... Hun leven – ook al hadden zij allemaal een ander leven, met allemaal hun eigen uitdagingen en belemmeringen – hun leven was niet meer zoals het was. Want het was een leven in Gods licht geworden. Een leven in het licht van Gods liefde, Gods vergeving, Gods genade... God Die een nieuw begin met hen had gemaakt.

En daarom gingen zij naar de kribbe toe. En zij kwamen er vervolgens jubelend vandaan. 'Jubel het uit, de HEER is hier', zoiets zouden ze misschien gezongen hebben. En daarna..., ach, ze gingen die week ook weer gewoon verder met hun dagelijkse leven volgens mij. De volgende nacht zaten zij daar misschien weer gewoon in de donkere nacht. De nacht was echt niet minder donker geworden, de wereld om hen heen was nog net zo zwart als de vorige nacht. Maar toch..., hun leven was wel anders. Verrassend anders. Hun leven was gered, om het met de woorden van de engel te zeggen. Hun leven was verbonden met God. Ze hadden Gods liefde in hun hart gesloten. God was zo nabij! Veel dichterbij hun leven dan ze hadden kunnen denken of hadden kunnen ontdekken in het donker van de nacht. Nu, ik weet niet hoe u hier vanavond gekomen bent, maar ik wens u ook zo'n leven toe in Gods licht. Een leven in Gods licht, verrassend licht, licht dat nooit meer dooft.

